

W razie zatwierdzania projektu urządzenia zakładu przemysłowego, zatrudniającego poniżej 25 robotników, władze przemysłowe przesyłają plany właściwym inspektorom pracy do opinii z zastrzeżeniem zwrotu; jeżeli zaś przesłanie planów jest niemożliwe, a inspektor pracy ma siedzibę urzędową w miejscu siedziby władzy przemysłowej, to władza przemysłowa umożliwi inspektorowi pracy wgląd w znajdujące się u niej plany i opisy, celem dania możliwości inspektorowi pracy wypowiedzenia swej opinii.

§ 5. Do komisyjnych rozpraw na miejscu przy otwieraniu lub przebudowie zakładów przemysłowych w każdym wypadku wzywany jest inspektor pracy według właściwości, mianowicie, gdy rozprawę komisyjną przeprowadza władza przemysłowa I instancji — obwodowy inspektor pracy, gdy zaś komisyjne badanie przeprowadza władza wojewódzka — okręgowy inspektor pracy.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej z wyjątkiem województwa śląskiego.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*
Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

399.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej i Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 24 lutego 1928 r.

O stosunku wzajemnym organów inspekcji pracy i władz górniczych.

Na podstawie art. 3, 36 i 38 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lipca 1927 r. o inspekcji pracy (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 590) zarządza się co następuje:

§ 1. Organa inspekcji pracy sprawować będą nadzór nad bezpieczeństwem pracy, higieną i socjalną ochroną pracy w hutach. W innych zakładach pracy, podległych ustawom górniczym, organa inspekcji pracy sprawują nadzór nad socjalną ochroną pracy i higieną pracy, zaś nadzór nad bezpieczeństwem pracy sprawują władze górnicze.

Inspektor pracy zwiedza zakład górniczy pod ziemią tylko w towarzystwie przewodnika, którego deleguje kierownictwo zakładu górniczego; jednakże przewodnik na żądanie inspektora pracy nie będzie obecny przy badaniu osób, zatrudnionych w zakładzie.

§ 2. O ile organ władzy górniczej stwierdzi w zakładzie, podlegającym nadzorowi tej władzy, wykroczenie przeciwko przepisom higieny pracy lub ochrony pracy, powinien niezwłocznie powiadomić o tem właściwego obwodowego inspektora pracy; podobny obowiązek ciąży na organach inspekcji pracy w stosunku do władz górniczych, w sprawach dotyczących bezpieczeństwa pracujących w zakładach

podległych w zakresie bezpieczeństwa pracy władzom górniczym.

§ 3. Przy otwieraniu lub przebudowie zakładów górniczych komisje, udzielające zezwoleń na otwarcie lub przebudowę, obowiązane są zasięgać opinii właściwego obwodowego inspektora pracy ze względu na higienę pracy. Obwodowy inspektor pracy mocen jest delegować na miejsce podinspektora pracy albo lekarza inspekcyjnego.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej z wyjątkiem województwa śląskiego.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*
Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

400.

Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa

z dnia 28 lutego 1928 r.

w sprawie cła wywozowego na drewno olszowe.

Na podstawie art. 7 ustęp a) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Punkt 3 pozycji 228 tar. celn. w brzmieniu § 1 rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 22 grudnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 118, poz. 1018) otrzymuje brzmienie następujące:

Nazwa towaru	cło od 100 kg
3) olszowe, o średnicy 20 cm. i wyżej (bez kory), o ile nie jest krótsze niż 1,20 m.	zł. gr. 1 50

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 15 stycznia 1928 r.

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*
Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*
Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

401.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 15 marca 1928 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o ustaleniu kosztów własnych spirytusu oczyszczonego, opłaty skarbowej od spirytusu oraz cen sprzedażnych spirytusu i wódek monopolowych.

Na mocy art. 20, 21, 29 i 96 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 marca 1927 r.